

d) N. verschiedener Pflanzen: α) = कर्पासकोटा (vgl. चर्धचन्द्रिका). — β) = मल्लिका. — γ) श्वेतकण्टकारी. — δ) = मेथिका RĀGAN. im ÇKDr. — ε) = चन्द्रप्रूर Bhāṣya. im ÇKDr. — e) N. eines Metrum (s. उत्पलित्नी) Colebr. Misc. Ess. II, 161 (VIII, 6). — f) N. pr. eines Frauenzimmers MĀLAV. 50, 6. — g) N. pr. eines Flusses, = चन्द्रभागा H. 1083. ÇABDAR. im ÇKDr. — 3) n. schwarzer Pfeffer RĀGAN. im ÇKDr.

चन्द्रकला (च० + कला) f. 1) der 16te Theil der Mondscheibe, die Mondsichel am Tage vor oder nach dem Neumonde KATHĀS. 1, 39. — 2) ein best. Fisch (vulg. वाचा) ÇABDAR. im ÇKDr. — 3) eine Art Trommel (द्रुगडवाय) ebend. — 4) Titel eines Dramas ŚĀR. D. 52, 11.

चन्द्रकवत् (von चन्द्रक) m. Pfau WILS. — Vgl. चन्द्रकिन्.

चन्द्रकाटुकि (च० + का०?) m. N. pr. eines Mannes PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 39.

चन्द्रकात (च० + कात) 1) adj. lieblich wie der Mond ÇRUT. 23. — 2) m. (Liebling des Mondes) ein best. Edelstein, der der Sage nach aus den Strahlen des Mondes gebildet ist, nur bei Mondschein glänzt und dann eine Feuchtigkeit ausschwitzt, H. 1067. an. 4, 103. MED. t. 197. BHARTṚ. 1, 20. श्रीरदेशे किल चन्द्रकातं त्रिभिर्वर्णैः विपणति गोपाः PAÑĀT. I, 88. किमकरकर्त्राताच्चन्द्रकातात् DHŪRTAS. 92, 7. दृष्ट्वा यस्याननेन्दु भवति वपुरिदं चन्द्रकातानुसारि AMAR. 57. MEGB. 71. ÇIC. 4, 58. चन्द्रका-तोद्भवं वारि पितृं विमलं स्मृतम् Suçr. 1, 173, 1. REINAUD, Mém. sur l'Inde 293, wo چندرکس falschlich durch चन्द्रगुप्त wiedergegeben wird. Vgl. सूरकात. — 3) die in der Nacht blühende weisse essbare Wasserlilie, n. H. an. RATNAM. im ÇKDr. m. = कैतव (wofür ÇKDr. u. WILS. कैरव lesen) MED. — 4) n. Sandelholz RATNAM. im ÇKDr. — 5) f. श्री a) die Gemahlin des Mondes ÇKDr. WILS. — b) Nacht ÇABDAR. im ÇKDr.

चन्द्रकालानल (चन्द्र + काल - घनल) n. Bez. eines best. Diagramms SAMAJĀMṚTA im ÇKDr.

चन्द्रकित (von चन्द्रक) adj. mit mondähnlichen glänzenden Flecken versehen gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36.

चन्द्रकिन् (von चन्द्रक 1, c.) m. Pfau TRIK. 2, 5, 26. H. ç. 188. HĀR. 90. चन्द्रकीर्ति (च० + कीर्ति) m. N. pr. eines Autors BURN. Intr. 559. WASSILJEW 207. 319. VJUTP. 90.

चन्द्रकुल (च० + कुल) n. N. pr. einer Stadt ÇUK. 38, 9.

चन्द्रकुल्या (च० + कु०) m. N. pr. eines Flusses in Kaçmīra RĀGAT. 1, 320.

चन्द्रकेतु (च० + के०) m. N. pr. eines Mannes MBH. 7, 1899. eines Sohnes des Lakshmaṇa RAĞH. 13, 90. VP. 383.

चन्द्रगर्भ (च० + गर्भ) m. Titel eines buddh. Sūtra WASSILJEW 169.

चन्द्रगिरि (च० + गिरि) m. 1) N. pr. eines Berges LIA. I, 53. 182. — 2) N. pr. eines Fürsten VP. 386, N. 19.

चन्द्रगुप्त (च० + गुप्त) m. N. pr. eines berühmten Königs, des Σανδρρο-κλυπτος der Griechen, LIA. I, 301. 749. II, 62. 196. fgg. KATHĀS. 4, 116. 3, 123. VP. 468. MUDRĀR. 3, 13 u. s. w. — N. pr. zweier Könige aus der Gupta-Dynastie LIA. II, 944. fgg. 961. fgg. — the registrar of Yama's (यम) court WILS.; falsche Form für चित्रगुप्त.

चन्द्रगोमिन् (च० + गो०) m. N. pr. eines Grammatikers (= चन्द्र) MED.

Anh. 5. VJUTP. 90. WEST. in der praef. zu den Radd. S. v. WASSILJEW 32. 207. Bull. hist.-phil. IV, 294.

चन्द्रगोल (च० + गोल) m. die Mondscheibe: ०स्था: die Manen TRIK. 1, 1, 6.

चन्द्रगोलिका (von चन्द्रगोल) f. Mondschein H. 106.

चन्द्रचल (च० + च०) m. ein best. Fisch (चन्द्रक) TRIK. 1, 2, 19. f. श्री dass. ÇABDAR. und ĠATĀDH. im ÇKDr.

चन्द्रचूड (च० + चूड) m. 1) Bein. Çiva's (einen Halbmond als Diadem tragend) BHARTṚ. 1, 97. ÇIV. Vgl. चन्द्रमौलि, ०शेखर, चन्द्रापीड, चन्द्रार्धचूडामणि. — 2) N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 826.

चन्द्रज्ञ (चन्द्र + ज्ञ) m. der Sohn des Mondes, ein Beiname Budha's (Mercuris) VARĀH. BRH. S. 7, 1. 3. 33, 14.

चन्द्रट् m. N. pr. eines alten Arztes Suçr. in Verz. d. B. H. No. 923 (fehlt in der gedr. Ausg.).

चन्द्रतापन (च० + ता०) m. N. pr. eines Dānava HARIV. 12939. Derselbe Name erscheint LANGL. II, 392 st. इन्द्रतापन der Calc. Ausg. 12698.

चन्द्रदत्तिण (च० + दत्तिणा) adj. Glänzendes oder Gold als Opfergeschenk darbringend VS. 7, 45.

चन्द्रदत्त (च० + दत्त) m. N. pr. eines Autors ÇKDr. u. मत्त.

चन्द्रद्वार (च० + द्वार) m. pl. die Gemahlinnen des Mondes, die Mondhäuser H. 113, Sch. HALĀJ. im ÇKDr.

चन्द्रदेव (च० + देव) m. N. pr. eines Kriegers MBH. 8, 1078. 1086. eines Brahmanen aus Kaçjapa's Geschlechter RĀGAT. 1, 182. fgg.

चन्द्रद्युति (च० + द्युति) m. Sandelholz Bhāṣya. im ÇKDr. u. चन्दन.

चन्द्रधनकेतु (च० + धन - केतु) m. Bez. eines Samādhi VJUTP. 16.

चन्द्रनाभ (च० + नाभ) m. N. pr. eines Dānava HARIV. 16234.

चन्द्रनिर्णिङ् (च० + नि०) adj. der ein schimmerndes Gewand oder Aussehen hat RV. 10, 106, 8.

चन्द्रपञ्चाङ्ग (च० + पञ्) n. the luni-solar calendar KĀLAS. 360 bei HAUGHT.

चन्द्रपाद (च० + पाद) m. Mondstrahl MEGB. 71.

चन्द्रपुत्र (च० + पुत्र) m. der Sohn des Mondes, ein Bein. Budha's (Mercuris) VARĀH. BRH. S. 16, 20.

चन्द्रपुर (च० + पुर) m. N. pr. einer Stadt; s. चान्द्रपुर.

चन्द्रपुष्पा (च० + पुष्प) f. eine Art Solanum (श्वेतकण्टकारी) RĀGAN. im ÇKDr.

चन्द्रप्रकाश (च० + प्र०) m. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 1025.

चन्द्रप्रभ (च० + प्रभा) 1) m. N. pr. des Arhant's der gegenwärtigen Avasarpīti H. 27. 49. verschiedener Personen HARIV. 8839. 8913. KATHĀS. 20, 203. HIOUEN-TSANG I, 134. Sūtra des चन्द्रप्रभ BURN. Intr. 138, N. 2. 160. Meditation des च० Lot. de la b. I. 253. — 2) f. श्री a, Mondschein WILS. — b) N. einer Pflanze, Serratula anthelminthica Roxb. (वाकुची) RĀGAN. im ÇKDr. — c) ein best. Arzneimittel SUKRA-BODHA im ÇKDr. — d) N. pr. eines Frauenzimmers KATHĀS. 17, 65. SCHIEFNER, Lebensb. 274 (44).

चन्द्रप्रभास्वराज (च० - प्र० + राज) m. N. pr. einer Unzahl von Budha's Lot. de la b. I. 230.

चन्द्रप्रिय (च० + प्रिय) m. N. pr. eines Fürsten LIA. II, 751.

